

professional development, since only the teacher, as a critical professional, can establish the cognitive-constructivist model of instruction in secondary vocational education and training.

Key words: technical and vocational education, student activity, cognitive-constructivist instruction, process orientation.

Dejan Hozjan

Konceptualizacija pojavnih oblik avtonomije v javnem šolskem prostoru

Konceptualizacija avtonomije v javnem šolskem prostoru, ki jo lahko zasledujemo od šestdesetih in sedemdesetih let prejšnjega stoletja, primarno izhaja iz povezave šolskega sistema z ekonomskimi interesi. Slednje pa najpogosteje pušča ob strani ostale plati avtonomije, kot so npr. družbena, personalna itd.

Da bi lahko nadgradili obstoječi ekonomistični pogled na avtonomijo v javnem šolskem prostoru, je primarno potrebno razpravo o avtonomiji nadgraditi s pogledi psiholoških, socioloških, filozofskih in pravnih ved. Slednje nam na eni strani omogoča sodobno interpretacijo koncepta avtonomije (v javnem šolskem prostoru). Na drugi strani pa lahko s pomočjo različnih ved oblikujemo celosten prikaz oblik avtonomije v javnem šolskem prostoru. V članku smo se odločili za podrobnejši prikaz dveh oblik avtonomije, in sicer: institucionalne ali organizacijske in individualne ali posameznikove avtonomije. Prvoomenjena, tj. institucionalna ali organizacijska avtonomija, je v šolskem prostoru interpretirana kot avtonomija šole kot institucije. Individualno ali posameznikovo avtonomijo pa smo, v kontekstu šolskega prostora, analizirali kot avtonomijo učitelja.

Analiza različnih pojavnih oblik avtonomije v šolskem prostoru je pokazala kompleksnost omenjenega pojava. Reduciranje analize avtonomije v šolskem prostoru zgolj na avtonomijo šole ali le na avtonomijo učitelja onemogoča prepoznavanje interakcij med različnimi pojavnimi oblikami.

Ključne besede: avtonomija učitelja, avtonomija šole, uslužbenec, strokovnjak, osebnost

Conceptualisation of different forms of autonomy in the public school field

Conceptualisation of autonomy in the public school field, which can be traced from the sixties and seventies of the last century, has primarily resulted in the connecting the school system with economic interests. This often leads to other aims of autonomy, like social, personal, etc. If we are to upgrade an existing economic view of autonomy in the public school

field, it is necessary that we primarily upgrade a view on autonomy with its foundations found in the fields of psychology, sociology, philosophy and the legal sciences. This allows us on the one hand to provide a modern interpretation of the concept of autonomy (in the public school field). On the other hand, we can use a variety of disciplines to develop a comprehensive display of autonomy forms in the public school field. In this article, we decided for a detailed explanation of two forms of autonomy, namely: institutional and individual. Institutional autonomy is interpreted in the public school field as the autonomy of the schools as institutions. Individual autonomy is, in the context of the school field, understood as the teacher's autonomy.

An analysis of the various forms has shown the complexity of autonomy in schools and simplicity of existing scientific discussions. Reducing the analysis of autonomy in the school field only onto the autonomy of schools or just on the teacher's autonomy makes it impossible to identify the interactions between different forms.

Key words: teacher's autonomy, autonomy of school, employee, expert, personality.

Urška Štremfel, Mojca Štraus in Damjan Lajh

Sprejemanje rezultatov PISA 2009 v Sloveniji skozi prizmo javnopolitičnega učenja

Rezultati mednarodne raziskave znanja PISA 2009 so v slovenskem izobraževalnem prostoru dosegli velik odmev. Odzvanjali niso le v skupinah ekspertov, učiteljev in javnopolitičnih odločevalcev, temveč so sprožili tudi močan medijski odziv. Članek sprejemanje rezultatov PISA 2009 v Sloveniji osvetljuje z vidika skupnega evropskega sodelovanja na področju izobraževanja. Raziskovalci (de la Porte et al., 2001; Radaelli, 2004) so si enotni, da nova oblika vladavine v EU na področju izobraževalnih politik v odsotnosti pravno zavezujočih norm temelji na javnopolitičnem učenju. V siceršnji odsotnosti poglobljenih empiričnih raziskav o vplivu skupnega evropskega sodelovanja na nacionalne izobraževalne politike članek s študijo primera PISA 2009 v Sloveniji prikazuje tak vpliv na področju ključnih kompetenc (bralna, matematična in naravoslovna pismenost), ki jih raziskava meri. Posebno pozornost nameni pomenu nacionalnega konteksta ter navaja možne razloge, zakaj je ravno raziskava PISA 2009 v slovenskem izobraževalnem prostoru doživela tako velik odziv. V članku ugotavljamo, da nam preučevanje sprejemanja rezultatov PISA skozi prizmo javnopolitičnega učenja omogoča pomemben alternativni vpogled na sprejemanje rezultatov mednarodnih raziskav znanja v nacionalnem kon-